

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. Враца, 08.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван В. Никифорски

при участието на секретаря Нина К. Георгиева
като разгледа докладваното от Иван В. Никифорски Гражданско дело № 20221420100096 по описа за 2022 година

Предявени са два кумулативно съединени конститутивни иска с правно основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 и по т. 2 КТ, както и осъдителен иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ.

Производството е образувано по постъпила искова молба от Н. Я. И. против ОД на МВР - Враца за признаване на уволнението на ищцата за незаконно и неговата отмяна, както и за възстановяването ☐ на предишната работа, както и за заплащане на обезщетение да периода, в който ищцата е останала без работа.

В исковата молба се твърди, че на 24.04.2020г. страните сключили трудов договор № ****_***, по силата на който Н.И. е назначена на длъжност „Системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи“ от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ на допълнителния щат на Областна дирекция на МВР - Враца, утвърден с МЗ рег. №***** - *****/04.11.2019г. изм. и доп. с МЗ №*****-*****/02.03.2020г., код по НКПД 3513 3003, за изпълнение на функции и задачи, съгласно специфичната длъжностна характеристика. Трудовият договор е сключен на основание чл. 68, ал.1, т.1, чл. 70 и чл. 119 от КТ и чл. 159, ал.2 от ЗМВР, като в т. 2 от договора е посочено, че същият се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г. Срок не е посочен и не е определен. Страните са договорили основно месечно трудово възнаграждение в размер на 770 лв. и добавка за работа в МВР в размер на 5 % от заплатата за длъжността. На 24.04.2020 г. ищцата постъпила на работа. Със Заповед № **** -*** от 16.11.2020 г. на Директора на ОД на МВР - Враца е прекратено трудовото правоотношение на Н. Я. И. за длъжността „системен оператор“, на основание чл.325, ал.1, т.1 КТ - по взаимно съгласие. С влязло в законна сила Решение № 260123/10.05.2021г. по в. гр. д. № 160 по описа за 2021г., Окръжен съд - Враца е отменил посочената в предходното изречение заповед за прекратяване на трудовия договор и е възстановил Н.И. на заеманата преди

уволнението длъжност - „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи“ от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“. В изпълнение на съдебното решение, със Заповед №***-****/22.06.2021г. работодателят е възстановил ищцата на заеманата длъжност, като е посочил срок на действие на трудовия договор - до 14.11.2021 г. На 18.11.2021г. трудовото правоотношение отново е прекратено със Заповед № **** от 15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР - Враца. Извършеното с тази заповед уволнение е незаконосъобразно и неправилно по следните съображения:

Сключеният между страните трудов договор е безсрочен. В т.2 от договора единствено е написано, че се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г., без да е посочен срок или крайна дата - 14.11.2021 г. и без да е възможно такъв да бъде определен. Към деня на подписване на трудовия договор, ищцата не е запозната със съдържанието на цитираните в т. 1 от договора МЗ, нито с посочените в тях срокове на поддържане на допълнителния щат. Никъде в трудовия договор няма препращане, че същият се сключва за срок до 14.11.2021 г. В сключения между страните трудов договор от 24.04.2020г. са посочени изрично правните основания по чл.68, ал.1, т.1 от КТ - срочен трудов договор за определен срок и чл.70 от КТ - срок на изпитване. Посочено е още, че длъжността е по допълнителния щат на ОД на МВР - Враца, утвърден с МЗ рег. № 8121 К - 16518/04.11.2019 г. изм. и доп. с МЗ № 8121 К -4286 / 02.03.2020г., като в т.2 от трудовия договор е посочено изрично, че същият се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020 г. Заповедта № 8121 К-10369/05.11.2020 г., издадена седем месеца след подписване на трудовия договор няма никакво отношение към предходните две заповеди, доколкото не ги отменя, допълва или изменя. Със съдържанието на трите заповеди ищцата не е запозната и същите не са и връчени по надлежния ред, срещу подпис. В нито един от съдържащите се в трудовото досие документи не се уточнява срока, за който се сключва трудовия договор, срока на утвърждаване и съответно съществуване на допълнителния щат, не е посочен и краен срок на действие на трудовоправната връзка - 14.11.2020 г. Към момента на сключване на трудовия договор - 24.04.2020 г. съзнанието на ищцата било, че същият е безсрочен, доколкото изрично не е посочена крайна дата на действието му - 14.11.2020 г. и не е запозната със съдържанието на описаните в т.1 от договора заповеди. Никъде в договора не е посочен конкретен срок или причини, налагащи и обуславящи неговата срочност. Такива работодателят е изброил за първи път в процесната заповед от 22.06.2021г. В т.2 от договора е записано само, че същият се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г., без да е определен или определяем крен срок до 14.11.2020г. Не са посочени и вписаните за първи път в процесната заповед от 22.06.2021г. основания - чл.68, ал.1, т.1 вр. ал.4 вр. пар.1, т.8 от ДР от КТ. Трудовият договор е сключен при действието на чл.68, ал.3 -5 КТ, с която са създадени ограничения за сключване на срочни трудови договори по чл.68, ал.1, т.1 КТ. Условиата, при които може да се уговаря определен срок са изрично регламентирани в разпоредбата на чл. 68 КТ, като страните са длъжни да се съобразяват с тях. В случая не са налице хипотезите по чл.68, ал.3 и ал.4 КТ, тъй като същият не е сключен за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни дейности, нито с новопостъпил служител в обявено в несъстоятелност или в ликвидация предприятие. За работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер, трудов договор за определен срок може да се сключи само по изключение - чл.68, ал.4 КТ, като в параграф 1, т.8 от ДР на КТ е регламентирано, че „изключение“ по смисъла на чл.68, ал.4 КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му. При наличието на такива обективни причини е допустимо сключването на трудов договор

за срок най-малко от една година - изр.1 на чл.68, ал.4 КТ, или за срок по-кратък от една година, като в хипотезата на по-краткия срок е необходимо писмено искане на работника - изр.2 на чл.68, ал.4 КТ. В трудовия договор не са посочени конкретни факти за причини, представляващи „изключение“ по смисъла на чл.68, ал.4 КТ, поради което следва, че не е налице условието „по изключение“, визирано в разпоредбата. В срочния трудов договор, сключен на основание чл.68, ал. 1 ,т. 1 КТ следва задължително да се посочи изключението по параграф 1, т.8 ДР на КТ, обуславящо неговата срочност. В сключения на 24.04.2020г трудов договор е посочено единствено, че е срочен и се сключва на основание чл.68, ал.1,т.1 от КТ, без да са посочени конкретните обективни причини, които обуславят срочността му по смисъла на параграф 1, т.8 от ДР на КТ, които задължително следва да са налице към сключването на договора и да се посочат, когато е за работи, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. С Решение №104/23.02.2010 г. по гр.д. №453/2009г. на ВКС, III г.о. е прието, че посочените разпоредби са императивни, поради което следва да се приеме за задължително изискването на параграф 1, т.8 от ДР на КТ, обуславящите срочността на трудовия договор обстоятелства да са вписани в трудовия договор. С Решение № 260123, постановено на 10.05.2021 г. по в.гр.д. № 160 по описа за 2021 г. на Окръжен съд - Враца, с което е отменено уволнението на доверителката ми и е възстановена на заеманата по-горе длъжност, съдът също приема, че трудовият договор има безсрочен характер. От друга страна, изпълняваната от ищцата длъжност няма характер на временна, сезонна или краткотрайна по смисъла на чл.68, ал.3 КТ. Следователно трудовият договор е сключен в нарушение на посочените императивни норми и съгласно чл.68, ал.5 КТ се счита за сключен за неопределено време.

Ако се приеме, че трудовият договор е сключен в съответствие с изискванията на закона, то срокът на действие на описаната в т. 1 от договора ***№ *****/****.***.***г., изм. и доп. с **** ***/****.***.***г. е за периода от 15.11.2019г. до 14.11.2020 г. Няколко дни след изтичане на този срок, на 16.11.2020г. е прекратено трудовото правоотношение, на основание чл. 128а, ал.3 и чл.325, ал.1, т.1 КТ, което уволнение е отменено като незаконно от Окръжен съд - Враца с влязло в законна сила решение по в. гр. д. № 160 /2021 г. На 22. 06. 2021г. ищцата се е явила да заема длъжността, като реално работи от 07.07.2021г. до процесното уволнение - 18.11.2021 г. По силата на чл.69 КТ сключеният до 14.11.2020г. срочен трудов договор се е превърнал в безсрочен, тъй като след възстановяването на ищцата на работа тя е продължила да работи без писмено възражение от страна работодателя и длъжността е свободна. С издадената Заповед № ****-****/****.***.***г. работодателят не е продължил срока на договора за още една година, до 14.11.2021 г. Срокът може да бъде продължен, преди да е изтекъл, тоест преди 14.11.2020г. и единствено чрез подписване на допълнително споразумение към трудовия договор по реда на чл.119 КТ, което по правната си същност може да се приравни на втори срочен трудов договор със същия работник, за същата работа, но за нов срок на изпълнение, след изтичане на първоначалния. Срочният трудов договор се прекратява с изтичане на уговорения срок - чл.325, т.3 КТ или се превръща в договор за неопределено време, ако са налице предпоставките по чл.69, ал.1 КТ. При условията на чл.68, ал.4 КТ трудов договор за същата длъжност може да се сключи повторно само ако първият срочен вече е прекратен. Може и да се продължи срокът на сключения срочен договор, но преди изтичането му. В случая, ако се приеме, че трудовият договор е срочен, то посочения срок на допълнителния щат в цитираните в т.2 от договора ЗМ е до 14.11.2020г. Този срок е изтекъл. Между страните няма подписано допълнително споразумение за удължаване срока на договора с една година - до 14.11.2021 г. След изтичане на първоначалния срок - 14.11.2020 г., ищцата е продължила да работи до уволнението и с настоящата заповед, поради което и при условията на чл.69 КТ договорът се е

превърнал в такъв за неопределено време. Затова прекратяването му на основание чл.325, ал.1, т.3 от КТ е незаконосъобразно.

По изложените съображения се иска от съда да признае за незаконно и отмени уволнението на Н. ЯК. ИЛ., извършено със Заповед № 3 69з-2663 от 15.11.2021 г. на Директора на ОД на МВР - Враца и възстанови г-жа И. на заеманата преди уволнението длъжност.

Ответникът счита предявените иски за неоснователни.

Сочи, че видно от исковата молба, ищцата иска да бъде отменена заповед за прекратяване на трудов договор с рег. №**-**/**.*** г. Основанията, които сочи за незаконосъобразността на прекратяването са във връзка със законосъобразността на трудов договор с рег. № **-**/**.*** г. , както и заповед за възстановяване с рег. № **- **/**.*** г. Соци се съдебно решение на Окръжен съд - Враца № 260123/10.05.2021 г., с което е отменено прекратяване на трудовия договор. Счита, че изложените в исковата молба мотиви са неправилни, защото двата посочени трудови договора рег. № ***-**/**.*** г. и с рег. № **-**/**.*** г. не са отменени и към настоящия момент те са законосъобразни актове. Със съдебното решение на Окръжен съд Враца се отменя прекратяването на трудовото правоотношение на основание липсата на взаимно съгласие за това, но диспозитива на решението не установява дали трудовият договор с рег. №**- **/**.*** г. е срочен или безсрочен, като договорът е сключен на основание на основание чл.68, ал. 1, т. 1 от КТ.

Имено с оглед факта, че не се сочат различни мотиви за незаконосъобразността на прекратяване на трудовото правоотношение от това, дали сключените договори с ищцата са законосъобразни, то не може да изтъкне и други мотиви за неоснователността на исковата молба освен факта, че към настоящия момент те не са отменени и са с обвързващата доказателствена сила на посоченото в тях. Твърди се, че ищцата обжалва заповед ***-**/**.*** г. за възстановяването ѝ на длъжност, като с решение № 263 от 22.11.2021 г. по гр. дело № 2800/2021 г. РС - Враца признава за правилно правното основание за срокът на трудовото правоотношение - чл.68, ал.1, т.1 от КТ, посочен в заповед за възстановяване. Към настоящия момент решението се обжалва пред ОС - Враца и няма постановен съдебен акт.

За неоснователно и недоказано се намира отправеното искането за заплащане на обезщетение в размер на 4 000 лв. за оставане на ищцата без работа за периода 09.12.2021 г. до 18.05.2021 г. и законната лихва относима към размера на обезщетението.

Поради тези и останалите изложени в отговора на исковата молба съображения, моли предявените иски да бъдат отхвърлени.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не налице спор между страните, а се установява и от приложените по делото писмени доказателства / трудов договор от 24.02.2020 г./, че страните са се намирали в трудово правоотношение по силата на трудов договор с рег. № **-**/**.*** г. Съгласно приложеният трудов договор Н.И. е назначена на длъжност „Системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи“ от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“ на допълнителния щат на Областна дирекция на МВР - Враца, утвърден с *** рег. №**** - **/ **/**.*** г. изм. и доп. с *** № ***-**/**.*** г., код по НКПД 3513 3003, за изпълнение на функции и задачи, съгласно специфичната длъжностна характеристика. Трудовият договор е сключен на основание чл. 68, ал.1, т.1, чл. 70 и чл. 119 от КТ и чл. 159, ал.2 от ЗМВР, като в т. 2 от договора е посочено, че същият се сключва за определен срок, считано от 24.04.2020г. Срок не е посочен и не е определен. Страните

са договорили основно месечно трудово възнаграждение в размер на 770 лв. и добавка за работа в МВР в размер на 5 % от заплатата за длъжността. На 24.04.2020 г. ищцата постъпила на работа.

Със заповед № **-*** от **.***.*** г., трудовото правоотношението между страните, възникнало с трудов договор № **-***/**.***.*** г., било прекратено, считано от 15.11.2020 г. на основание чл. 128а, ал. 3 КТ вр. чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.

От представеното по делото влязло в законна сила Решение № 260123/10.05.2021г., постановено по в. гр. д. № 160 по описа за 2021г. на Окръжен съд - Враца се установява, че съдът е отменил посочената в предходното изречение заповед за прекратяване на трудовия договор и е възстановил Н.И. на заеманата преди уволнението длъжност - „системен оператор“ в група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи“ от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“.

В изпълнение на съдебното решение, със Заповед №***-*****/**.***г./л.12/, работодателят е възстановил ищцата на заеманата длъжност, като е посочил срок на действие на трудовия договор - до 14.11.2021 г. На 18.11.2021г. трудовото правоотношение отново е прекратено със Заповед № 2663 от 15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР - Враца. Извършеното именно с тази заповед уволнение се атакува, като същото се намира за незаконосъобразно и неправилно.

Приети по делото са и заповеди, издадени от министъра на вътрешните работи - ****-**/**.***.*** г., изм. и доп. с *****-***/**.***.*** г. и *****-*****/**.***.*** г., с които са определени условията и сроковете на утвърдени допълнителни щатни длъжности, разкрити при ответника.

За изчисляване размера на претендираното обезщетение по чл. 225, ал.1 КТ за периода от 09.12.2021 г. до 18.05.2022 г. е допусната съдебно – счетоводна експертиза. В заключението си вещото лице е изчислило, че сумата за този период възлиза на 6 259.60 лева. Съдът кредитира експертното заключение като обективно и компетентно изготвено, което не е оспорено от страните по делото.

В проведеното на 22.02.2022 г. открито съдебно заседание, по искане на ищеца бе допуснато изменение на иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ на основание чл.214 ГПК чрез увеличаване негови армер от 4000.00 лева на 6 259.60 лева.

Други относими доказателства по делото не са приети.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

Трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 325, ал. 1, т. 3 КТ – поради изтичане на уговорения срок.

Установяването на законосъобразното прекратяване на трудовия договор с ищцата е в тежест на ответника, който с помощта на всички допустими по ГПК доказателствени средства следва при условията на пълно и главно доказване да установи наличието на съответното посочено в заповедта прекратително основание – изтичане на уговорения срок.

Съгласно чл. 67. ал. 1 КТ, трудовият договор може да бъде сключен като срочен или за неопределено време, като съгласно ал. 2 на същата разпоредба, за да се счита договора, сключен за неопределено време, следва в него да не е включена изрична уговорка за срок. Когато договорът е срочен, срокът на действието му трябва или да е точно определен, или да е определяем въз основа на други елементи от съдържанието му.

В разпоредбата на чл. 68 КТ изчерпателно са изброени случаите на сключване на срочен трудов договор. Съобразно чл. 68. ал.3 КТ, срочен трудов договор по ал.1 на чл. 68 КТ се сключва за изпълнение на временни, сезонни или краткотрайни работи и дейности. Съгласно ал.4 на същата разпоредба, по изключение срочен трудов договор по ал.1. за срок най-малко една година може да се сключи за работи и дейности, които нямат временен, сезонен или краткотраен характер. Легална дефиниция на "изключение" по смисъла на чл. 68. ал.4 КТ дава § 1. т.8 от Допълнителните разпоредби към КТ. според която "изключение" по смисъла на чл. 68. ал.4 КТ е налице при конкретни икономически, технологически, финансови, пазарни и други обективни причини от подобен характер, съществуващи към момента на сключване на трудовия договор, посочени в него и обуславящи срочността му.

Настоящият съдебен състав намира, че в конкретния случай възникналото трудово правоотношение съобразно Заповед № *****_****/****.*****.*****г. не противоречи на посочените законови разпоредби.

Както бе споменато по – горе в решението, със заповед № *****_**** от ****.***.*** г., трудовото правоотношението между страните, възникнало с трудов договор № ***_****/****.***.*** г., било прекратено, считано от 15.11.2020 г. на основание чл. 128а, ал. 3 КТ вр. чл. 325, ал. 1, т. 1 КТ.От представеното по делото влязло в законна сила Решение № 260123/10.05.2021г., постановено по в. гр. д. № 160 по описа за 2021г. на Окръжен съд - Враца се установи, че съдът е отменил посочената в предходното изречение заповед за прекратяване на трудовия договор и е възстановил Н.И. на заеманата преди уволнението длъжност - „системен оператор“ в група „,Регистрация и отчет на пътните превозни средства, собствениците им и водачи“ от сектор „Пътна полиция“ към отдел „Охранителна полиция“. В изпълнение на съдебното решение, със Заповед №****_****/****.***.***г./л.12/, работодателят е възстановил ищцата на заеманата длъжност, като е посочил срок на действие на трудовия договор - до 14.11.2021 г. На 18.11.2021г. трудовото правоотношение отново е прекратено със Заповед № 2663 от 15.11.2021г. на Директора на ОД на МВР - Враца. Извършеното именно с тази заповед уволнение се атакува, като същото се намира за незаконосъобразно и неправилно.

Ищцата твърди, че в атакуваната част заповедта е незаконосъобразна, тъй като трудовото правоотношение е безсрочно.

Настоящият съдебен състав намира тези доводи за неоснователни. Първоначално сключеният трудов договор е със срочен характер.В същия изрично е посочено, че същият се сключва за определен срок,като е отразено също така, че се сключва въз основа на *****_*****/****.***.*** г., изм. и доп. с ****_****/****.***.*** г. и ****_*****/****.***.*** г. При тези данни съдът намира, че сключения договор има срочен характер, като ищцата е бил наясно с това обстоятелство.Настоящият съдебен състав намира за ирелевантно обстоятелството, че коментираните министерски заповеди не са връчени срещу подпис на ищцата.Това обстоятелство не може да промени срочния характер на трудовия договор. В Заповед № ***_ ****/****.***.*** г. е отразено, че вторият трудов договор е сключен в условията на чл.68, ал.4 КТ вр. § 1. т. 8 ДР на КТ. Конкретизиран е срока на договора съобразно с мотивите на Решение № 260123/10.05.2021 г. по в.гр.д.№ 160/21 г. по описа на ОС-Враца, в което е посочено, че възстановяването на ищцата на работа се извършва с оглед Заповед № 8121К-10369/05.11.2020 г. на министъра на вътрешните работи и утвърждаване на допълнителен щат за срок до 14.11.2021 г. Това основание, въз основа на което съдът е приел, че ищцата може да бъде възстановена на работа, предвижда, че трудовите договори за допълнителния щат се сключват само по реда на чл.68 КТ и зависят от осигуряване на необходимите финансови средства на служителите, назначени по този

щат /т.3 от заповедта/. Не могат да бъдат възприети и наведените в исковата молба доводи, че договорът се е трансформирал в безсрочен на основание чл.69 КТ. Прекратяването на трудовото правоотношение, извършено със Заповед № 369з-2273/16.11.2020 г. е извършено в първия работен ден след изтичането на срока на договора, следователно ищцата не е продължила да работи след изтичането на срока на договора, съобразно нормата на чл.69, ал.1 КТ, предвиждаща, че трудовия договор, сключен за определен срок, се превръща в договор за неопределено време, ако работникът или служителят продължи да работи след изтичане на уговорения срок 5 или повече работни дни без писмено възражение от страна на работодателя и длъжността е свободна. След възстановяването ѝ със Заповед № 369з-1398/22.06.2021 г., отново изрично е посочено, че договорът е срочен, като е посочена и продължителността на срока – 14.11.2021 г. Прекратяването на трудовия договор е извършено на 15.11.2022 г., поради което отново не може да се приеме, че е налице хипотезата на чл.69 КТ. Необходимо е да се посочи също така, че обстоятелството, че служителката е отказала да подпише първоначално заповедта за назначаване на 23.06.2021 г., а след това на 07.07.2021 г. е изразила несъгласие с този срок е ирелевантно и не променя характера на договора и не води до приложение разпоредбата на чл.69 КТ.

Налага се извод, че фактическият състав на чл.325, ал.1, т.3 КТ е бил завършен в рамките на петдневния срок след изтичане срока на договора. Ето защо искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

Основателността на иска се обуславя от незаконност на уволнението, до каквото извод съдът не достигна. Ето защо искът следва да бъде отхвърлен.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ:

Искът за заплащане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение предполага установяване на незаконността на прекратяването на трудовото правоотношение и оставането на ищцата без работа в резултат от уволнението за процесния период. В случая съдът не достигна до извод за незаконност на извършеното уволнение, поради което искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода от делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК ответникът има право на разноски, но такива не се претендират, поради което не следва да бъдат присъждани.

С аргумент от чл.78, ал.6 вр. 83, ал. 1 ГПК разноските за държавна такса по исковете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ, както и за депозит за вещо лице остават за сметка на бюджета.

Така мотивиран и на основание чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Н. Я. И., ЕГН ***** срещу Областна дирекция на МВР гр. Враца, с адрес: гр. Враца, ул. „Поп Косто Буюклийски“ № 10 искове с правно основание по чл. 344, ал.1, т.1 КТ за признаване на уволнението, извършено със Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с № ***- **** от ***.***.***г. на Директора на ОД на МВР - Враца, за незаконно и неговата отмяна, по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяването □ на заеманата преди уволнението длъжност „Системен оператор” в група „Регистрация и отчет на ППС, собствениците им и водачи” от сектор

„Пътна полиция” при ОД на МВР Враца , както и по чл.344, ал.1, т.3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за заплащане на сумата от 6 259.60 лева, представляваща обезщетение за вредите от оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода 09.12.2021 г. - 18.05.2022 г., като неоснователни.

На основание чл. 315, ал. 2 КТ решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд гр. Враца в двуседмичен срок, считано от 08.03.2022 г.

Съдия при Районен съд – Враца: _____